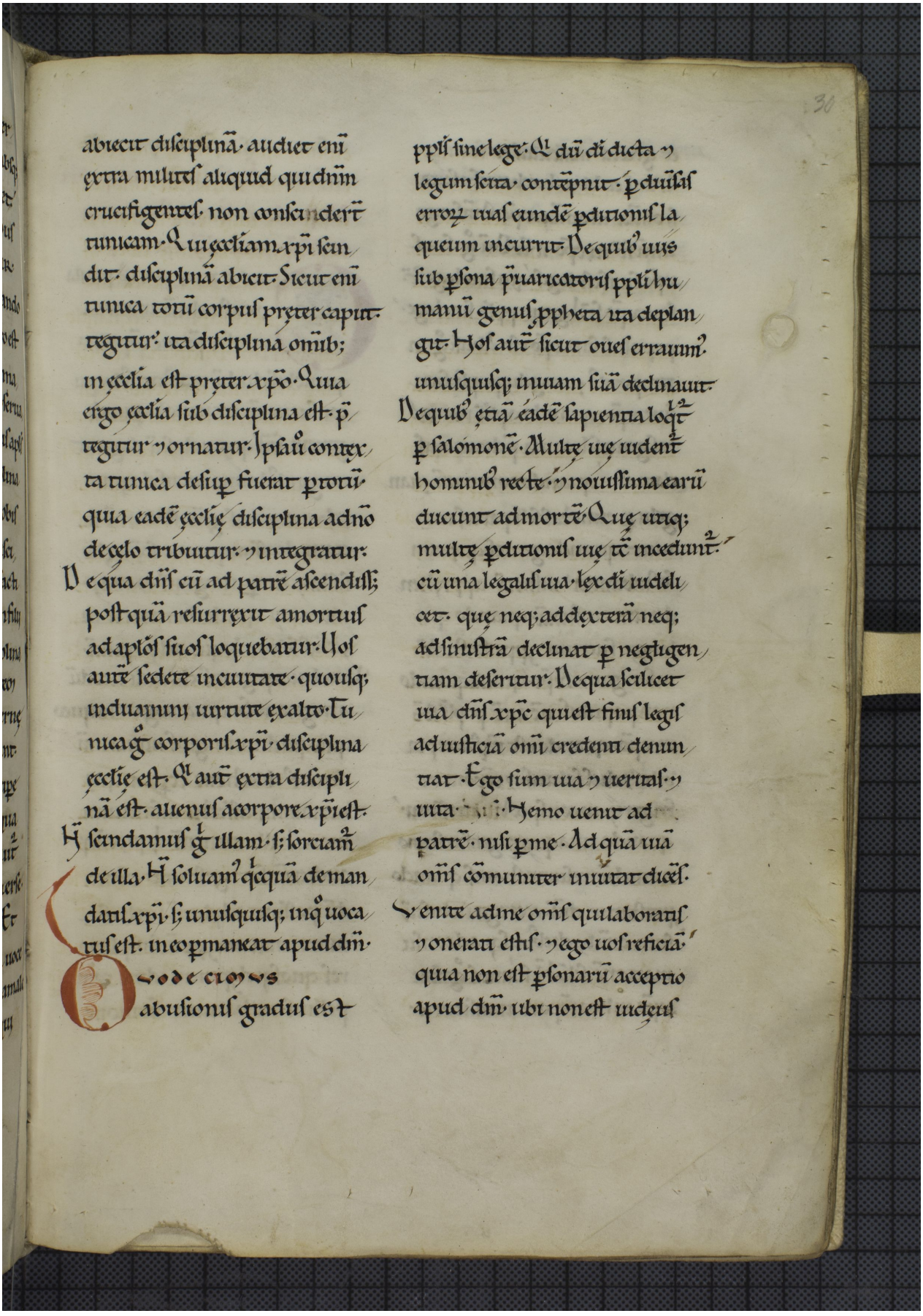
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26131
Copyright: Admont, Benediktinerstift

abiecit disciplinā. audiet enī
extra militēs aliquid qui dñm
crucifigentes. non consi derēt
tunicam. Q uī ecclīam xpi sen
dit. disciplinā abiecit. Sicut enī
tunica totū corpus pręter caput
tegitur. ita disciplina omīb;
in ecclia est pręter xpō. Quia
ergo ecclia sub disciplina est. p
tegitur. y ornatur. Ipsā ū contex
ta tunica desup fuerat protū.
quia eadē ecclię disciplina adnō
de celo tribuitur. y integratur.
V e qua dñs eū ad patrē ascendiss;
post quā resurrexit a mortuis
ad aplōs suos loquebatur. Vos
autē sedete in ciuitate. quousq;
induamini uirtute exalto. Tu
nica ḡ corporis xpi. disciplina
ecclię est. Q uī autē extra discipli
nā est. alienus a corpore xpi est.
H ī scindamus ḡ illam. s; sortiam
de illa. H ī soluam ḡ equā de man
datis xpi. s; unusquisq; in q uoca
tus est. in eo pmaneat apud dm.

Q uode cinctus
abusionis gradus est

ppls sine lege. Q ui dū di dicta y
legum secta. contępnit. p deuiss
erroy uias eundē pditionis la
queum incurrit. De quib uuis
sub psona puaricatoris ppli hu
manū genus ppheta ita deplan
git. H os autē sicut oues errauim.
unusquisq; in uiam suā declinauit.
De quib etiā eadē sapientia loqt
p salomonē. Multę uię uidentur
hominib recte. y nouissima earū
ducunt ad mortē. Q uę utiq;
multę pditionis uię tē inceduntur
cū una legalis uia. lex di uidelī
cet. quę neq; ad dextera neq;
ad sinistra declinat p neglige
tiam deseritur. De qua scilicet
uia dñs xpc qui est finis legis
ad iustitiā omī credenti dicun
tat. E go sum uia y ueritas. y
uita. H emo uenit ad
patrē. nisi pme. Ad quā uia
omīs cōmuniter inuitat dicēs.
V enite ad me omīs qui laboratis
y onerati estis. y ego uos reficiā.
quia non est psonarū acceptio
apud dm. ubi non est iudeus